

Caracterizarea personajului Mara din opera Mara scrisa de Ioan Slavici-a doua parte

Putem citi aceasta repetare a adjectivului fie ca semn al simpatiei naratorului fata de personaj, fie, asa cum o face Nicolae Manolescu, ca pe o ironie: "vocea naratorului trece pe nesimtite de la identificarea cu limbajul vaicaret si prefacut al "saracei" femei la dezvaluirea, ca din intamplare, a adevaratei ei situatii materiale. "Dumnezeu a mai lasat sa aiba si noroc"

Ce semnificatie ar putea avea definirea personajului in chiar debutul romanului? E evident ca primul scop este acela de a situa personajul Mara in prim-plan. In fond, ne aflam in fata dublarii sugestiei care apare inca din titlul romanului. Pe de alta parte, portretul complex, realizat inca dintru inceput, va fi amplificat prin actiunile personajului.

Pe parcursul romanului harnicia care o caracterizeaza pe Mara isi afla si dimensiunea practica: banul. Dupa Nicolae Manolescu, "precepeata Mara e prima femeie capitalist din literatura noastra". Pentru Mara banul nu are componenta vicioasa care insoteste dorinta de imbogatire a lui Ghita din Moara cu noroc. Pentru acesta din urma imbogatirea pare a deveni un scop in sine. Pentru Mara banii au o destinatie precisa. "Mara strange bani in trei ciorapi, pentru ea si pentru cei doi copii..." (G. Calinescu). Harnicia e dublata de capacitatea personajului de a disimula. Este aici un fel de intelepciune taraneasca primitiva, intelepciunea unui personaj care, mai intai de toate, trebuie sa tina in buna ordine randuielile din propria casa. Ca o consecinta a acestei vointe a Marei trebuie citit si pragmatismul cu care ea gandeste viitorul copiilor ei, Persida si Trica. Tensiunea pe care o declanseaza naratiunea tine de asteptarile si proiectiile Marei si de ceea ce se intampla in realitate. Cand Persida se indragosteste de Natl, Mara nu primeste cu bucurie vestea.

Intelege insa ca nu are cum sa se opuna iubirii. "Sentimentul se strecoara la inceput ca un simplu capriciu, se indreptateste cu mila si devine la sfarsit jaratic mistuitor. Mara stie puterea lui de neinvins. Respingand ideea insotirii cu Natl, nu invinovateste pe nimeni si nici n-o sfatuieste sa se invinga" (G. Calinescu). Interesant este ca iubirea este asociata in acest caz cu destinul. Revine astfel si in ce o priveste pe Mara ca personaj una din ideile fundamentale din proza lui Slavici, aceea ca destinul actioneaza implacabil asupra umanului: "- Nu fata mea. - zise Mara linistita. Asa vin lucrurile in lumea aceasta: pleci in nestiute si te miri unde ajungi; te-apuca asa din senin cateodata ceva, si te miri la ce te duce. Omul are data lui, si nici in bine nici in rau nu poate sa scape de ea; ce ti-e scris are neaparat sa ti se intample; vointa lui Dumnezeu nimeni nu poate s-o schimbe".